

[Anker Lau.]

side ikke kan tåle nedsættelser, men på den anden side er der alligevel visse muligheder. Jeg håber, at disse muligheder vil vokse sig store efterhånden.

Weikop: Jeg skal ikke gentage, hvad jeg sagde vedrørende industrilånet, men henviser til, hvad jeg sagde i min indledningstale — det står fast. Det er i øvrigt et referat fra en skrivelse, jeg har fået fra den højtærede handelsminister. Det er ikke rigtigt; at det lån, der blev ydet i 1959, gik til samme formål som det Marshalllån, der blev givet tilsagn om i 1952. Jeg skal ikke komme ind på det igen, men kun henviser den højtærede minister til hans egen skrivelse.

Den højtærede minister sagde her så stærkt, at for så vidt angår eksportgarantiordningen, drejer det sig om et samarbejde, der ikke koster staten noget, den hviler i sig selv. Når det er så klart, som den højtærede minister har sagt, kunne man jo tro, at det var en meget nærliggende opgave at løse for det private initiativ, og derfor kan den højtærede minister ikke med nogen ret sige til mig, at jeg ikke vil række en hånd til erhvervslivet. Det vil jeg selvfølgelig. Men det er formen, hvorunder det skal ske, som her er under diskussion. Jeg tror, at hvis den højtærede minister vil læse referatet af min tale, kan han ikke undgå at give mig ret. Jeg vil gerne være med, det har jeg sagt flere gange, men det er formuleringen, det drejer sig om, og jeg synes egentlig, den højtærede minister har understreget meget stærkt, at det godt kunne ske under en anden form.

Men der er en ting, jeg synes den højtærede minister ikke tager i betragtning, og som jeg synes man må tage i betragtning, og det er den risiko, der er og selvfølgelig må være. Dernæst siger den højtærede minister, at i den tidligere lov fandtes der også en bemyndigelse for ministeren, og den var mere vidtgående. Ja, for så vidt angik eksportkreditter, var den meget vidtgående, det indrømmer jeg; men for så vidt angik de andre formål, var den ikke så vidtgående, for der var en begrænsning i selve loven for, hvor mange penge den højtærede minister kunne bruge, idet der stod 800 000 danske kroner. Det er meget godt, at den

højtærede minister henviser til, hvad der står i lovforslagets bemærkninger, og hvad han har sagt i fremsættelsestalen; men jeg mener, at det rigtige må være, at det står i selve loven.

Så siger den højtærede minister, at pengene ikke skal bruges, de skal ikke hentes i nationalbanken. Dollarpræmieringspengene er et par hundrede millioner og pengene fra eksportkreditfonden er 18 mill. kr. Når nu den højtærede minister skal bruge 6-7 mill. kr. til eksportfremmende foranstaltninger, vil jeg gerne spørge, hvor de skal tages fra. Ministeren siger, at de skal tages af forrentningen. Må jeg have lov at gøre den højtærede minister opmærksom på, at forrentningen af eksportkreditmidlerne fra 1950-51 til 1958-59, med andre ord i 9 år, tilsammen har andraget 3 mill. kr. Det forslår ikke ret meget, når der skal bruges 6-7 mill. kr., medmindre staten pludselig skal forrente dollarpræmieringspengene meget højt; så vidt jeg ved, forrenter man dem i øjeblikket med 4 pct. Jeg kan ikke se andet, end at man i meget høj grad må suge af de penge, der nu går ind i erhvervsfonden fra eksportkreditfonden, så jeg tror ikke, den højtærede minister har ret, når han siger, at der ikke trækkes penge over nationalbanken. Meningen må vel være, at de gebyrer, der kommer fra eksportgarantierne, stadig må stå som garantikapital for eventuelle tab.

Det ærede medlem hr. A. C. Normann var inde på mange ting, og det forstår jeg godt; man skal se alting i sammenhæng. Jeg forstod også, at det ærede medlem var inde på spørgsmålet om skattelettelser; men det, der hænger sammen med denne lovgivning, er toldloven, valutalovent og de syvs traktat, det tror jeg vi kan være enige om. Jeg er meget spændt på at se, hvorledes vi får sammenarbejdet alt dette, om den højtærede minister har så meget kit i lommen, at han kan kitte sine liberaliseringsforslag fast, så det hele kommer til at hænge sammen. Jeg er spændt på at se, hvordan vi får koordineret disse forskellige ting.

A. C. Normann: Det ærede medlem hr. Anker Lau gjorde bemærkninger om, hvor langt det var rimeligt at bevæge sig ind på andre områder i forbindelse med diskussionen om eksportkreditten, og det kan man jo godt diskutere. Jeg tror nu, det afhænger meget af forståelsen af, i hvilket omfang